Părintele Andrew Philips realizează în textul de mai jos o foarte scurtă dar edificatoare sinteză istorică a Occidentului din perspectivă ortodoxă. Meritul principal al textului, în pofida unei„slăbiciuni” ușor de recunoscut de cititorii mai avizați, este de a pune în evidență o continuitate politică apuseană, recunoscută dintr-o altă perspectivă și de un istoric oficial ca profesorul Carroll Quigley în „Tragedy and hope”. "The powers of financial capitalism had another far-reaching aim, nothing less than to create a world system of financial control in private hands able to dominate the political system of each country and the economy of the world as a whole. This system was to be controlled in a feudalist fashion by the central banks of the world acting in concert by secret agreements arrived at in frequent private meetings and conferences." (Ninel Ganea)

Introducere: Anul 1000 – când Vestul a fost pierdut

Termenul istoric de „vest geografic” înseamnă Vestul Europei, capătul de nord al întinderii de pământ euroasiatice. În primul mileniu acestă Europă de Vest a trecut printr-un proces de creştinare, numit „Epoca Sfinţilor”, rezultând astfel convertirea multora la Hristos. Cu toate acestea, în pofida luminii spirituale pe care mulţi au ales-o, au persistat curente spirituale subterane păgâne şi întunecate, care au ameninţat însăşi existenţa acestei epoci a vechiului

Vest. Deja, de la mijlocul secolului VIII, şi în mod constant de-a lungul ultimului sfert al primului mileniu (750 - 1000), lacoma agresivitate a barbarilor franci a ieşit din ce în ce mai mult la lumină alături de vechiul imperialism roman păgân şi de tehnologia sa militară. Odată ce fuziunea acestora a avut loc în nord-vestul Europei, căderea Europei de Vest a devenit inevitabilă. Vestul a fost pierdut.

Această fuziune între barbarismul lacom şi arogant, pe de o parte şi imperialismul păgân al vestului pre-creştin, pe de altă parte, s-a putut observa în implementarea „pretenţiilor papale", stabilite ca ideologie în adaosul Filioque, dezvoltat deplin în a doua jumătate a secolului al XI-lea. Potrivit pretenţiilor papale, liderul Europei de Vest, care trăia în vechea capitală păgână Roma, dar era un barbar franc, avea un drept absolut şi divin să conducă lumea; acest lucru a fost exprimat ideologic în „filioque", doctrina care afirma că autoritatea papală venea direct de la Fiul lui Dumnezeu, al cărui reprezentant unic pe pământ era el, papa – purtătorul acestei autorităţi. Astfel, lumea a fost concepută în termeni „feudali" ca o schemă piramidală dură în care acest lider era plasat în vârful iar poporul la bază. Vechea „Epocă a Sfinţilor" era cu adevărat încheiată şi înlocuită cu „Feudalismul".

Feudalism 1000 – 1250

Astfel termenul de „Vest" nu este un termen geografic. Mai mult decât orice este un termen ideologic. Expresia acestui Vest, care a mascat vestul geografic, a fost tocmai în acest feudalism, în care liderul era deasupra societăţii, iar ajutoarele sale, doar sub el. Acest sistem a fost întâlnit în regiunile dintre Loara şi Rin, regiuni ce au aparţinut odată romanilor şi care au fost ocupate de barbarii franci la sfârşitul secolului al X-lea. Feudalismul s-a dezvoltat mult la sfârşitul secolului al XI-lea şi a ajuns să dea roade în secolul al XIII-lea. Semnele exterioare ale acestei ideologii france a feudalismului erau: castelele, cavalerii, tehnologia militară agresivă, iobăgia iar în secolul al XII-lea stilul gotic. Acesta a fost răspândit în sudul Italiei şi în Sicilia în prima jumătate a secolului al XI-lea de vikingii normanzi care l-au dus apoi în Anglia în 1066 şi

de acolo în Ţara Galilor, Scoţia şi Scandinavia, şi la sfârşitul secolului al XII-lea, în Irlanda.

Răspândirea feudalismului 1250 – 1500

Francii au dus această ideologie în secolul al XI-lea în regiunile ce ulterior aveau să devină Spania şi Portugalia, şi ulterior au dus-o în Ţara Sfântă în cruciadele anti-creştine, care au culminat cu jefuirea Romei Creştine în 1204. Francii germani au răspândit-o de asemenea în Scandinavia de sud, iar în est în Polonia şi Ţările Baltice, Ţările Cehe, Slovacia şi Ungaria şi prin cruciadele Cavalerilor Teutoni în Principatele Ruseşti. Întreaga Europă de Vest a devenit francă. A fost doar începutul istoriei. După trei secole aceste pretenţii absurde formulate deplin în secolul al XI-lea au fost exportate peste ocean. Cum tehnologia navală s-a dezvoltat, sud-vestul franc a început să se extindă într-o nouă lume invadând şi masacrând teritoriile ce au devenit mai târziu America Latină. Aici şi-au construit forturi şi castele noi şi au supus popoarele băştinaşe, noii lor sclavi.

Feudalism 1500 – 2000

În Europa de nord-vest popoarele germanice au protestat, punând sub semnul întrebării mitul original al superiorităţii Conducătorului, şi au afirmat că nu el, ci numai singur poporul care a protestat împotriva lui, este superior. Au afirmat că numai ei singuri au dreptul divin de a reprezenta pe Dumnezeu pe pământ, că totul este permis, însă numai lor, că numai ei singuri sunt „mântuiţi”. Aceasta a fost „democratizarea adaosului filioque”, punând toţi oamenii ca ei în

vârful piramidei feudale. Această mişcare a marcat a doua jumătate a celui de-al doilea mileniu. Aceşti „protestanţi”, după cum singuri s-au numit, au invadat şi masacrat cu aceeaşi lăcomie şi cu şi mai puţine dovezi de simţire creştină, de asemeni noua lume, America de Nord şi Asia australă. Împreună cu europenii de sud-vest care au început să-i imite, în special după 1750, au invadat şi masacrat în Asia şi Africa.

Cel de-al treilea mileniu şi globalismul feudal

Astfel, ideologia „filioque” a fost dusă peste tot în lume iar „globalismul”, ideologia superiorităţii lumii vestice şi dreptului său „divin” de a controla şi a interveni în toate ţările planetei s-a născut. Aceasta s-a materializat la sfârşitul celui de-al doilea mileniu, făcând din războaiele lor, „războaie mondiale” sub tiluri concurenţiale: Capitalism, Comunism şi Fascism. Astfel, al treilea mileniu încă proclamă Feudalismul. Astăzi se spune că toţi cei ce cred cu adevărat în ideologia superiorităţii Vestului, indiferent de rasă, religia fabricată de om, şi sex stau în vârful piramidei. Toţi cei ce rezistă, toate popoarele băştinaşe ale lumii, trebuie să fie înrobite, distruse militar, politic, economic şi social. Nimic nu s-a schimbat: agresivitatea barbarilor germani este şi acum combinată cu vechiul („nou”) imperialism păgân roman şi tehnologia sa militară.

Concluzie: Vestul nou şi Vestul pierdut

Acesta este Vestul, structural acelaşi ieri şi astăzi, o piramidă feudală totalitară. Într-adevăr, totalitarismul de astăzi nu este acelaşi cu cel al foştilor vestici, ca feudalismul Evului Mediu dintre anii 100 şi 1500, sau ca ultimul secol al Comunismului şi Fascismului, dar este totalitar. Aceasta pentru că este bazat pe modul piramidal în vârful căruia stă elita opusă poporului, stăpânind peste acesta şi dispreţuindu-i pe oameni ca „populişti". Această piramidă aparține astăzi nu numai „Vestului" ci este globală. Totalitarismul de astăzi impune „corectitudine politică", „valorile Vestului" („valorile europene") peste tot şi excomunică („sancţionează") pe cei care nu le acceptă. Nu este o problemă de conservatorism. Cei care sunt conservatori regretă piramida trecutului. Noi respingem şi piramida trecută şi pe cea prezentă, lumina ce ne călăuzeşte fiind „Epoca Sfinţilor" a primului mileniu.

În acest mod urmăm Tradiţia, mai mult radicală decât liberală sau conservatoare. Proclamăm valorile Vechiului Vest ca fiind valorile Sfinţilor ce au format rădăcinile adevăratului Vest. Acestea sunt valorile Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel, Sf. Ignatie Teoforul, a sfintelor virtuţi înțelepciunea, credinţa, dragostea şi nădejdea, a sfintelor fecioare Tatiana şi Cecilia, a Sf. Laurenţiu; Sebastian, Anastasia, Ianuarie şi Pancras, a mielului neprihănit Agnia, Irineu de Lyon, Eulalia de Barcelona, Ursula de Koln, Ilarie de Poitiers, Ambrozie al Milanului, Martin de Tours, Ioan Cassisan, Vincenţiu de Lerin, Patrick al Irlandei, Benedict de Cassino, Grigorie ce Mare, Diodor de Tars, Clement al Ţărilor de jos (al Ancirei), Modest al Carinthiei, Bonifaciu de Fulda, Edmund al Angliei de Est, Anschar şi Olaf şi marea mulţime a sfinţilor locali, ştiuţi şi neştiuţi. Acesta este Vestul pierdut, adevăratul Vest, Vestul geografic.

Din slujba tuturor Sfinţilor a Ţărilor de Vest

Pentru o mie de ani lumina Soarelui Dreptăţii a strălucit dinspre Est spre ţările din Vest, o Cruce peste Europa formând, înainte ca acestea să cadă sub umbrele întunecoase ale nopţii fară

Biserică. Să ne întoarcem la rădăcinile primei noastre mărturisiri a Sfântului Duh în strălucitorul răsărit al Ortodoxiei, de unde este adusă din nou din Est, şi aşa să strălucească încă odată pentru vecinicie lumina lui Hristos (...)

Traducere din engleză de la orthodoxengland.com realizată de Badea Basarab.